

Arrest

nr. 92 105 van 26 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Leuven, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 27 juli 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Leuven van 9 februari 2010 houdende de niet inoverwegingneming van een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aan de verzoeker ter kennis gebracht op 27 juni 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. DOTREPPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. KAPPETIJN, die *loco* advocaat B. BEELEN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Met een schrijven van 6 december 2009 dient de verzoeker bij de burgemeester van de stad Leuven een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 9 februari 2010 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Leuven een beslissing houdende de niet inoverwegingneming van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel

9bis van de vreemdelingenwet. Het betreft de thans bestreden beslissing, die aan de verzoeker werd ter kennis gebracht op 27 juni 2011 en die luidt als volgt:

“Beslissing tot niet inoverwegingneming van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

*De genaamde, B(...) P(...),
van Guinea nationaliteit,
geboren te D(...), op (...),*

heeft zich op 09 december 2009 bij het gemeentebestuur aangemeld om met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

*Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres:
(...), 3000 Leuven.*

Uit de controle op 15/01/2010 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont.

Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

De thans bestreden beslissing betreft een beslissing houdende de niet inoverwegingneming van een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Blijkens de stukken van het administratief dossier werd deze beslissing genomen door de heer E.P., bestuurschef. De Raad stelt dan ook vast dat de bestreden beslissing niet door de burgemeester van de stad Leuven werd genomen, maar door diens gemachtigde, de heer E.P.. De verwerende partij betwist dit ter terechtzitting niet.

Artikel 9bis, van de vreemdelingenwet, zoals van kracht op datum van de bestreden beslissing, bepaalt als volgt:

§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonde.*

§ 2. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard :

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asieldiensten, met uitzondering van elementen die verworpen werden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter.”

De Raad stelt vast dat de artikel 9bis van de vreemdelingenwet in deze duidelijk is: de machtiging tot verblijf kan worden aangevraagd bij de burgemeester, niet bij zijn gemachtigde. Derhalve is het ook enkel de burgemeester en niet diens gemachtigde die kan beslissen om de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van 9bis van de vreemdelingenwet niet in overweging te nemen. Bij gebrek aan een wettelijke grondslag voor het delegeren van de bevoegdheid van de burgemeester tot het treffen van de bestreden beslissing, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat de beslissing van 9 februari 2010 genomen door de “bestuurschef”, de heer E.P., is aangetast door onbevoegdheid van de steller van deze beslissing.

Gezien de bevoegdheid van de steller van een administratieve rechtshandeling de openbare orde raakt, dient ambtshalve te worden opgeworpen dat E.P., als gemachtigde van de burgemeester van de stad Leuven, niet de bevoegdheid had voor het nemen van de beslissing houdende de niet inoverwegingneming van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt bijgevolg ambtshalve de nietigheid van de thans bestreden beslissing vast.

3. Korte debatten

Er is een gegrond middel dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de stad Leuven van 9 februari 2010 houdende de niet inoverwegingneming van een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. DE GROOTE,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

griffier.

De voorzitter,

C. DE GROOTE